

***Sólyom László köztársasági elnök üzenete
a Magyar Környezeti Egyesület megalakulásának 15. évfordulója alkalmából***

15 éve működik a Magyar Környezeti Nevelési Egyesület.

Az iskolában mindig is volt „természettan” – majd később, már a mi időnkben, külön növény-, állat-, sőt embertant tanultunk. A jó „biológia”-tanár ezeken a tárgyakon keresztül is megtanította a gyerekeket a természet ismeretére, sőt szeretetére. Természetesen szó volt szélesebb összefüggésekről is. Elgondolkodhatott a diák azon, mi alakítja ki a növénytársulásokat, vagy hogy a földtörténet éghajlat-ingadozásai, avagy a civilizációs beavatkozások milyen nagy változásokat okoztak. Ma azonban ez a fajta tudás nem elég. Ha más nem, egyrészt a természet pusztulása, és másrészt az ember mindenhova elérő jelenléte figyelmeztet arra, hogy ma mindig az ember és a természet viszonyába kell helyezni még a látszólag legszűkebb természettani szakkérdést is.

A környezeti nevelés ezt a rendszerszemléletet teszi a gyerekek gondolkodásmódjává. Erről volt szó, amikor óvodás unokáim elmesélték, hogy miért nem szabad szemetelni az erdőben, hogy mi a jó a madaraknak, és így tovább. Ebben a szemléletben mindig ott van a felelősség gondolata is. Minden korosztály a maga nyelvén kapja meg ezt az alapvető erkölcsi leckét. Nem lehet tehát elég nagyra értékelni azt a módszertani segítséget, amelyet az Egyesület kifejlesztett, és minden tanárnak felkínál. Nem lehet elég nagyra értékelni azoknak a tanároknak a munkáját, akik a környezeti nevelést komolyan veszik és gyakorolják. Hiszen csakis a mentalitás megváltozása adhat reményt arra, hogy sikerül majd fenntartani az élet természeti alapjait, és megőrizni gazdag sokféleségét. Az óvodában és az iskolában a legnagyobb az esély arra, hogy a jövő nemzedékekben ez a hozzáállás meggyökeresedik. Ha a jövő nemzedékek iránti felelősségről beszélünk, abba mindenek előtt a környezeti nevelés is beletartozik.

Köszönetet mondok a Magyar Környezeti Nevelési Egyesületnek eddigi tevékenységéért, és bízom munkájuk folytatásában még hosszú ideig. Abban pedig biztos vagyok, hogy erőfeszítésük és szép hivatásuk meghozza gyümölcsét.

2007. március 24.

Sólyom László